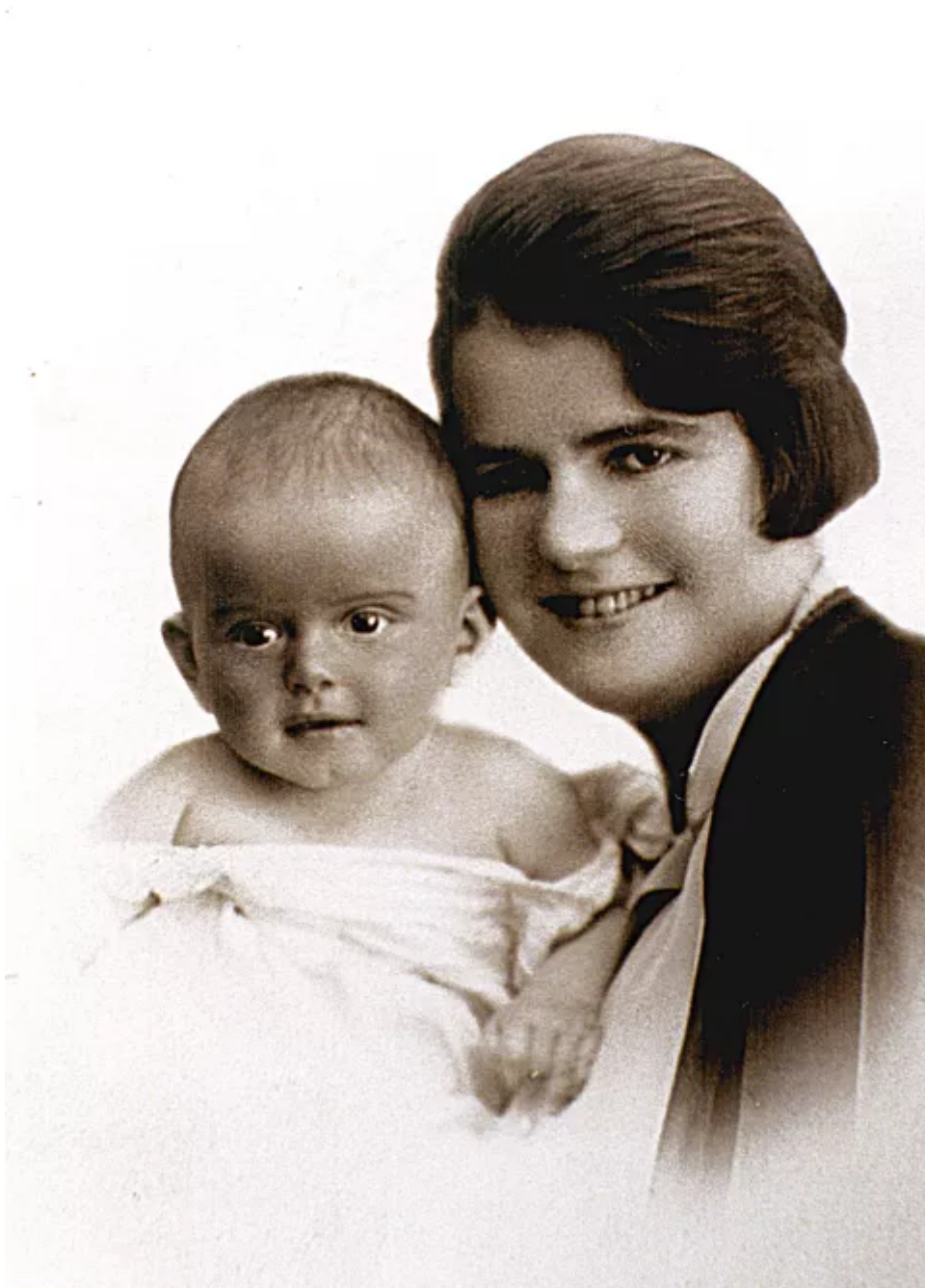

Krämer Zsuzsa Édesanyjával, Hadel Jánosnéval

A képen Krämer Zsuzsa nővérem és anyukám, Neuser Margit van. A kép 1925-1926 körül készülhetett, Budapesten. Zsuzsa 1925-ben született. Amikor iskolás lett, rengeteg magánórája volt. A legjobb énektanárnál, Székelyhidy Ferencnél tanult énekelni, operaénekesnő szeretett volna lenni. Ő érettségizett, utána jött a zsidótörvény [lásd: zsidótörvények Magyarországon]. Szeretett volna a Zeneművészeti Főiskolára menni, ahol anyám is végzett. De nem vették föl. Zsuzsa gyönyörűen rajzolt, Edvi Illés Aladárnál, kitűnő festőművésznél tanult rajzolni. Nagyon szép verseket írt, amik csodálatosképpen meg is maradtak. Minden irodalmi esten ott volt. Rengeteg fiú udvarolt neki. Ezek a lovagok osztálytársak voltak, mindenki ismerte a másikat. Mi a Zeneakadémiával szemben laktunk. Az erkély pont a Zeneakadémiára nézett, és akkor egyszer

délután ötre megbeszélte öt vagy hat fiúval randevút a Zeneakadémia kapujában. Mi hason feküdtünk az erkélyen, úgy lestünk ki, hogy hányan jöttek el. Mind eljöttek, és jól kinevették magukat, aztán elmentek. Ilyen volt. Köztünk elég nagy volt a korkülönbség, hat év. Nagyon sok közös emlékünk, közös társaságunk nem volt. Ha Zsuzsának a baráti köre ott volt nálunk, persze én is ott voltam. De egy társaságba nem jártunk, mert nekem más korosztályom volt, mint neki. De jól megvoltunk. Amikor beteg voltam, akkor el nem mozdult mellőlem. Mindent csinált, adott, lerohant, ha valamit enni akartam, szóval mindenben segített. De akkor már neki nagyon zajlott az élete.